

ஐந்தாம் பகுதி என்றுதான் என்பதற்குப் பதிலாக, மாமழை போதும் எனும்படிவருவதற்கு மழை கொட்டித் தீர்க்கிறது. சன்னையில் மட்டும் இரண்டே நாளில் 410 மி.மீ ட்டர் மழை. நடுங்குகின்றன குடிசைகள். ஏழைகளின் எலும்பைத் துளக்கிறது மழையின் குளிர். நகராட்சிக் கட்டிடங்களிலும், பள்ளிக் கட்டிடங்களிலும் அணைந்து கொண்டு பட்டைச் சோற்றுக்காகப் பரிதவிக்கிறார்கள் அன்றாடங்காய்ச்சிகள். முதியவர்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் மூண்டியடிக் கிறார்கள் பணிகள். சமீபநிலை இப்படியிருக்க சரியின் எஃப்.எம்.மிலிருந்து ஒரு குரல் வருகிறது, ""ஹலோ மகளிர் மட்டும்... ம் சொல்லுங்க இந்த மழைக்கு என்ன சஞ்சு சாப்பிட்டா மடேச்சா இருக்கும்?" தொலைபேசியின் மறுமுனையில் ""மடேம் இந்த மழைக்கு பிரெட்ட எக்கோட்டோஸ்ட் பண்ணி சாப்பிட்டா சப்பரா இருக்கும் மடேம்""... ரசனையாக விவரணை நீள்கிறது. ""ம் அப்புறம் மறக்காம ரிசல்ட் என்னன்னு நாள்கைச் சொல்லணும் புரியுதா? என்ன ரிசல்ட்டுன்னு சொல்றீங்களா? ஓ.கே." கொஞ்சிக் குழைகிறது நிகழ்ச்சியை நடத்தும் குரல். எதைச் சாப்பிட்டாலும் அடுத்தநாள் என்ன ரிசல்ட்டாகும் என்பது பாவம் அந்த அம்மணிக் குத் தெரியாது போலும். நமது பட்டைச் சோறின் அடுத்த நாள் ரிசல்ட்டை வணைந்துமானால் சரியின் எஃப்.எம்.க்கும் அனுப்பி வதைத்து உதவி செய்யலாம்.

மடிய கடிகளின் ஓரமாகவும், பதிகளின் இடுக்கிலும் வாய் பசைமுடியாமல் வெவ்வேடத்து நிற்கிறார்கள் மக்கள். ""அப்புறம். ஜில்லுன்னு இந்த கிளமேட்டைக்கு ஏத்த மாதிரி என்ன பாட்டுப் போடலாம் சொல்லுங்க" என்கிறது எஃப்.எம். ""புல்லாய், விலங்காய், பூழுவாய், நரவடிவாய்" என்ற பத்திரிகையாரின் பாடல் என் நினைவாக்கு வருகிறது. உதவியோ, உதவிகரமான அறிவிப்புகளோ செய்யாவிட்டாலும் வாடியிருக்கும் மக்களை வதைக்காமலாவது விடலாம். விடுவதாயில்லை. ""சிறுணர்வார் என்றும்தான் சிலுசிலுப்பார் என்று" நீதிவண்பா சொல்லுவது போல "சின்னத்தம் பியும் பெரியத்தம் பியும்" ""ஏண்டா சின்னத்தம் பி மழைக்கு உணவுப் பொட்டலம் தர நாங்களாமே... சட்டா இருக்குமா? கடிவத்துல சூறா வந்துச்சாமே.. வாங்கிக் கடை போடலாண்டா" இப்படிப் பசைச்சு நீள்கிறது. கடிவக்கர குடிசையெல்லாம் எடைக்குப் போட்ட குப்பை போல, குடிசைப் பகுதி மக்களெல்லாம் மழையில் மிதக்கும் சத்தை போல திக் குத் தெரியாமல் அலையும் போது சரியின் எஃப்.எம்.இன் "கடைக்கோடி புத்தியை எந்த கழிவுநீர்த் தொட்டியில் கொண்டு தொலைப்பது?

தூரத்தும் மழை. ஓடும் மக்கள். ரேடியோ முதலாளிகளுக்கோ கொண்டாட்டம். ஹாட் மச்சி ரேடியோ மிர்ச்சியோ வறோ மாதிரி விசாரிக்கிறது. "ஹலோ உங்க ஏரியாவூல மழை எப்படி?" மறுமுனையில் நயேர் "சப்பர் மழை சார். தரெவெல்லாம் தண்ணி கீழ்வீடெல்லாம் தண்ணி வந்தாச்சு. நான் ஃபர்ஸ்ட் ஃப்ளோர்ல இருக்கேன். ஸ்ரீலங்காஇண்டியா மடேச் பார்த்திட்டிருக்கேன். அதனால டைம் பாசாயிட்டிருக்கு" கரலில் பரோனந்தம். "வெரிகுட். பலபேர் வள எத்தால மழையை நொந்துக்கிட்டிருப்பாங்க. தண்ணியில்லாம் மெட்ராஸ்ல எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டோம். அதனால மழையை பொறுத்துக்கலாம். பாதிப்பத்தியே நனைச்சிட்டிருக்காம் எப்படி இந்த மழையை என்டெர்டெய்ன்மென்ட் பண்துன்னு எல்லாரும் யோசிக்கலாம். ஃபர் எக்சாம்பிள் சின்னச் சின்ன கப்பல் சிஞ்சு விடலாம், அப்படியே ஏதாவது சப்டா சிஞ்சு சாப்பிட்டுக்கிட்டே டி.வி. பார்க்கலாம்... மெனிமோர் ஐடியாஸ்..." மாடியிலிருந்து கொண்டு மழையில் நனையாத இரண்டு கும்பல் மழையை அனுபவிப்பது பற்றிய யோசனைக்கு ஆழைக்கிறது. முடிவில் "அப்புறம் உங்களுக்கு என்ன பாட்டு வேணும்?" என்று மாடீவீட்டுக்காரனுக்குக் குடை விரிக்கிறது.

பெய்யும் மழையில் தரெவில் குடிநீர்த் தொட்டியில் ஏறி நடுங்கிக் கொண்டிருக்கும் நாய் அச்சத்தில் ஊளையிடுகிறது. அடித்த மழையில் பிச்சைக் காரர்களாக ஆகிவிட்டார்கள் பெரும்பகுதி மக்கள். அவர்கள் படும் பாட்டை ஒலிபரப்ப அலைவரிசை ஏதுமில்லை. மக்களின் துயரங்களுக்கிடையே மழைக் கத்தடிக் கும் இந்த ரேடியோக்களுக்குப் பெயர் "பண்பலைகளாம். பாடறிந்து ஒழுகுவதே பண்பு என்று பழைய இலக்கியங்கள் நமக்குச் சொல்லித் தந்திருக்கின்றன. மட்டேட்குடிகள் முன்பெல்லாம் ஒப்புகாவது ஏழைகளின் துயரங்களைப் பார்த்து ஒரு "இச்சு"க் கொட்டி "ஐயோ பாவம்" என்று "ஈரத்தைக்" காட்டி வளைப்பார்கள். நவீனக் கல்விபடித்த புதியமட்டேட்குடி வர்க்கத்திற்கோ இப்போது அதுவும் இல்லை, முழக்க நனைந்த பின்பு முக்காடு எதற்கு? மழையால் விளையும் வரைஸ் கிருமிகளுடன் இந்த வர்க்கக் கிருமிகளையும் சேர்த்து ஏழைகள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அருவரூப்பான அலைவரிசைகளால் காற்றை மாசுபடுத்தும் இவர்களின் காலித்தனத்தைப் பார்க்கும் போது வள்ளலார் கறியதுபோல் "சுத்தக் கனம் மழையால் கழுவிக் காற்றைக் கனலால் தகனம் செயல்போல்..." என்று வானத்தை மழையால் கழுவி இவர்களின் அலைவரிசைக் காற்றை நாம் கனலால் தகனம் செய்துதான் நம்மைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் போலிருக்கிறது.

Written by

Thursday, 22 December 2005 20:05 - Last Updated Tuesday, 22 April 2008 20:09

எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் தடுங்கி மழையின் காட்சி வளையப்பட்டபைப் பார்த்து முகம் சூளிப்பவரா நீங்கள்? மழையால் பலபேரையெனினில் தடுங்கியிருக்கும் கருத்து வளையப்பட்டபைப் பார்த்தால் கலங்கிப் போவீர்கள். அவசர அவசரமாகக் குடியை மடக்கிக் கொண்டு பால் கடையப் பக்கம் வந்தார் எங்கள் தருவிவிரும்பும் அந்த கனவான். "என்னங்க ஆபீஸ் போகலையா?" என்றனே நான். "அட நீங்க வறே மழை ஒரு பக்கம் நா இந்த ஜனங்க ஒருபக்கம். நதேது நார்த் மெட்ராஸ் பக்கம் எல்லா இடத்திலயும் மறியல், கார எந்தப் பக்கம் திருப்பினாலும் ஆபீஸ் போக முடியல. ஒன் அவர் ஆச்சு ஓட்டரேயத் தாண்டவே, அவனும் எவ்வளோ தான் சார் கண்ட்ரோல் பண்ண முடியும். ஜனங்களும் ஓவரா அலையிது. நோ பிசிப்ளின், அதான் பணம் தரறனேனிருக்கான்ல, ரெக்காடெல்லாம் தயார் பண்ணிதான் தர முடியும். இதுங்க கெடந்து பறந்தா? உடனே மறியல், ரொம்ப பஜோரூ சார்!"

"வலேகைக் கேட்காதவன்லாம் இதே வலேயைப் படையெடுத்து அலையறானுவ, நீங்க வறே? ஓசியில ரெண்டாயிரம் ரூபா கிடக்காததுன்னு அததும் வலேகைக்கும் கட்டப் போகாம மறியலுக்கு நிக் குது."

மழை சிறிது விட்டாலும் அவர் தனது வாதத்தை விடாமல் நிலைநிறுத்திவிட்டு நகர்ந்தார். ஒரு ஐந்து நாள் கழித்து திரும்பவும் அவரைத் தருவில் பார்த்தனே. "என்னங்க நீங்க வாங்கிட்டீங்களா?" என்றார் அவசரமாக. என்ன என்று புரியாமல் நான் விழித்தனே. "அட என்னங்க சதேதி தெரியாதா? அம்மா வள்ளை கார்டுக்கும் ரெண்டாயிரம் ரூபா கொடுக்கச் சொல்லிடுச்சு. நான் போயி நதேது டோக்கன் வாங்கிட்டே இன்னக்கி பணத்தையும் வாங்கிட்டே வந்துட்டனே! கவர்மெண்ட்டு கொடுக்கற காச எதுக்கு உடுவானே. ஹா... ஹா... போங்க சார் எதுக்கு உட்டுட்டே?" அந்தக் கனவான் வசிப்பது ஒரு அபார்ட்மெண்ட்டின் முதல் தளத்தில். அவர் வலேசெய் வதோ எம்.ஆர்.எல். என்ற அதிக வருவாய் ஈட்டும் நிறுவனத்தில். வலேகைக்குச் செல்வதோ மாரூதி காரில். கொஞ்சம் கட்ட வடிகமில்லாமல் வள்ளைத் தால் பாதிக்கப்பட்டதாக நிவாரணப் பொருட்களை அவர் வாங்கி வந்த "திறமையைச்" சொல்லிச் சென்றார். நான் நடங்கிப் போனனே, மழையால் இல்லலை.

---

4 / 8

